

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

P 708549

Driemaandelijks tijdschrift - 3de trimester 2009 - nr. 77
Afgiftekantoor Oostende 1

De Grote Burgemeester "Jean" van Oostende (zie pag. 24)

In dit nummer:

- Aquatieme • Oproepen en vragen • Vissersvrouwen • Biedt de crisis nieuwe kansen?
• Vis van het jaar • De toekomst ligt in en onder de zee • Belgica Mossel • Vissers,
kapers en kooplieden • Avila • Ode aan Ensor • In Memoriam • Ons Gazetje

INLICHTINGEN

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgische Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309. Deze statuten werden gewijzigd en gecoördineerd op 6 december 2004 als gevolg van de nieuwe V&S-wet van 2 mei 2002. De vereniging staat wettelijk bekend met het ondernemingsnummer 0460.438.808 met zetel Aquariumgebouw, Visserskaai 8400 Oostende

De vereniging: "V.N.A.O.-V.Z.W." heeft volgens art. 3 van de statuten als doel:

1. Een beweging op gang brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en de flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur.
5. Het beschermen van het milieu op zee en in de kustgebieden en het beschermen en benutten van natuurlijk en architecturaal erfgoed in Belgische zeegebieden.
6. In samenwerking met de visserij wetenschappelijke waarnemingen doen in verband met de fauna en de flora van de zee.
7. Meewerken aan duurzame ontwikkeling van de kustgebieden met visserij.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van:

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Cultuurraad en de Milieuraad van Oostende

De VZW Visserijfeesten van Oostende

De leden ontvangen het driemaandelijks tijdschrift en genieten, mits voorlegging van de lidkaart, gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea van Oostende. Dit wordt toegestaan door het Oostendse Stadsbestuur.

U kunt lid worden door een jaarlidgeld van **7,50** euro (vanaf 2009) over te schrijven op rekening 280-0706209-86 van V.N.A.O. – V.Z.W. Visserskaai Oostende

Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Wie 12,50 euro en meer betaald, wordt vermeld in een erelijst.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan.

Het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende is gans het jaar geopend op alle weekends en dagelijks van 1 april tot 30 september van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur

Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gratis gids.

Aanvraag kan telefonisch op nr. 059 500876

of per e-mail: noordzeeaquarium@oostende.be

Verdere info op de website: <http://users.skynet.be/noordzee.aquarium>.

AQUATIEME

Zoals vorig jaar organiseert de Vriendenkring van het Noordzeeaquarium Oostende een zomertentoonstelling in de bovenzaal van het Aquariumgebouw op de Visserskaai te Oostende. Gratis te bezoeken iedere namiddag van 14 tot 17 uur en dit van 29 juni tot en met 6 september

Tien kunstenaars, elk gedurende één week, stellen opeenvolgend hun werken tentoon..

We danken ze allemaal voor hun deelname en wensen ze alle succes toe.

We hopen ook dat velen van onze leden een bezoek brengen aan de tentoonstelling.

De kunstenaar(es) zal telkens aanwezig zijn tijdens de voor hem (haar) voorziene week.

1. 29 juni tot 5 juli - **Roger Fockede**y - Melkerijstr.2 te Oostende - 059 501486
2. 6 juli tot 12 juli - **Paul Quaghebeur** - Normandlaan, 32 te 8430 Middelkerke - 059 311412
3. 13 juli tot 19 juli - **Andrée Seyffers** - Marie Joséstr.16/7 te Oostende - 059 805309
4. 20 juli tot 26 juli - **Guy Van Iseghem** - Wellingtonstr.76/4 te Oostende - 059 514027
5. 27 juli tot 2 aug. - **Pierre Mees** - Metselaarstr. 1/1 te Oostende - 059 709787
6. 3 aug. tot 9 aug. - **Nan's Idee=Hardy** - Stuiverstr.43/3 te Oostende - 059 504535
7. 10 aug. tot 16 aug. - **Arthur Bowé** - Zwitserlandstr. 12 te Oostende - 059 804034
8. 17 aug. tot 23 aug. - **Eddy Eneman** - St Jansstr. 58 te Oostende - 059 502095
9. 24 aug. tot 30 aug. - **Jenny Jaspard** - Christinastr.59/4 te Oostende - 059701652
10. 31 aug. tot 6 sept. - **Raymond Teetaert** - P.G. Defeverstr.10 te 8450 Bredene - 059 323858

Bestuurslid Jean Jacobsen en zijn vrouw Jacqueline Vanthuyne willen de kunstenaars behulpzaam zijn bij vervoer en het opstellen Adres: Stockholmstr. 39 te Oostende tel.059 70 83 37

We danken ze van harte voor deze vrijwillige hulp.

NOG EENS OPROEPEN EN VRAGEN

Eddy Eneman en Louis Vandecasteele zijn nog steeds op zoek naar foto's van vissers uit de middenslagvisserij van Oostende. Ze zijn druk bezig om tegen het einde van het jaar een boek uit te brengen die alle Oostendse middenslag-visserschepen van na de tweede wereldoorlog (1945 tot nu) beschrijven.

Ze zoeken vooral foto's, dias of ook digitalen van vissers en personen die met deze vaartuigen voeren of erbij betrokken waren.

Zie eens in de fotoalbums of misschien de schoendoos die ergens op zolder staat of misschien heb je weet wie zulke foto's heeft.

Doe je best om voor ons eens te zoeken en het eventueel verder te vertellen. Als je wil komen we ook eens aan huis.

Na scanning worden worden mogelijke familiestukjes direct terug gegeven.

Neem contact met Eddy Eneman, secretaris V.N.A.O. St Jansstraat, 58 te 8400 Oostende tel. 059 50 20 95 GSM 0497 73 22 90 e-mail eddy.eneman@scarlet.be

We danken van harte bij voorbaat al wie daarbij kan helpen

Als de gevonden foto in een boek kan verschijnen is het een blijvende herinnering

We zoeken ook de Officiële lijst der Belgische Vissersvaartuigen 1942; uitgegeven door het Ministerie van Verkeerswezen 1 maart 1942

Wie heeft er een exemplaar van? Contacteer Eddy Eneman of robert.coelus@telenet.be

Katrien Vervaele brengt in VISSERSVROUWEN het verhaal van 26 Vlaamse vrouwen die vertellen over hun leven met een visser. De jongste: een meisje van achttien met grote, angstige vragen naar de toekomst. De oudste: een vrouw van 92 die met veel melancholie én veel plezier terugblijkt. Katrien Vervaele brengt hun mooiste uitspraken en innigste ontboezemingen samen: over het opvoeden van kinderen, over de angst tijdens storm en ontij, over de eenzaamheid, over zonen die hun vaders opvolgen.... Diverse situaties, diverse karakters, allemaal zo verschillend. Behalve dat ze stuk voor stuk zelfstandige en sterke vrouwen zijn die 'veel kunnen en moeten verdragen'. Een onmisbaar boek voor iedereen die houdt van de zee en de visserijwereld, met sprekende portretfoto's van Wouter Rawoens.

Katrien Vervaele

Ik ben geboren op 9 april 1954, een paar minuten voor middernacht, op het randje van de volgende dag. En misschien is het daarom dat ik iets met grenzen heb?

Het kan geen toeval zijn dat ik aan de kust ben opgegroeid en daarna steeds opnieuw in grensgebieden ben gaan wonen.

Mijn kindertijd en jeugd bracht ik door in De Haan. In de zomer ging ik elke dag naar het strand. Putten graven, garnalen vissen, in de duinen spelen en springen in de golven.

Na mijn studies verhuisde ik naar de provincie Luxemburg, op een paar kilometer van Frankrijk. Ik woonde er zeven jaar, in een veldstenen huis aan de rand van een bos. Er kwamen drie kinderen. Ik woonde er graag, maar toch miste ik de zee.

Ik kwam terug en vond een stek in Middelburg, een dorpje op de grens tussen België en Nederland, waar ik opnieuw zeven jaar woonde. De grenspaal lag op amper een kilometer van mijn huis. Ik had er vaak het gevoel in een niemandsland te vertoeven. Er hing die eigen sfeer, typisch voor grensstreken.

Nu woon ik in Zuienkerke, aan de rand van de Uitkerkse Polders. Een gebied dat vroeger zee was en later slikke en schorre werd waar schapen graasden. De aantrekking met de zee is er nog merkbaar en de wind aan de voordeur laat zich duchtig voelen.

Op een of andere manier heeft het wonen in Zuienkerke het schrijven in me wakker gemaakt. Eerst waren het jeugdboeken, meestal met een historische achtergrond, maar bijna in elk boek ruiste de zee op de achtergrond. Af en toe schreef ik een bijdrage of reisreportage voor een of ander tijdschrift en in de maand dat ik 50 werd, toevalliger kan bijna niet, kwam ik bij Plusmagazine terecht en werd er vaste medewerker.

De laatste tijd ben ik nog meer dan voordien met schrijven bezig. En als ik even verpoos, dan loop ik door de Polders, om wat uit te waaien. Maar vaker nog ben ik aan zee te vinden, langs de waterlijn. Ik kijk naar de golven die af- en aanrollen, en voel me een beetje als de zee, wisselend tussen eb en vloed, op zoek naar mijn

evenwicht en mijn grenzen.

Groenestraat 22 - 8377 Zuienkerke

050 42 57 19 - 0496 76 34 75 - www.katrienvervaele.be

Vissersvrouwen: een tijdloze story?

'Vissersvrouwen, een vergeten groep', zei een van de geïnterviewde vrouwen. 'Wij komen nooit aan het woord... niet ín de visserij, want dat is honderd procent een mannenwereld, maar ook niet erbuiten.'

'Het waren nochtans de eerste feministen', zegt een visser. 'En ze hebben veel te vertellen, meer nog dan wij...'

Dat ze veel te vertellen hebben, kwam ik al snel te weten wanneer ik aan mijn gesprekken met hen begon. Ze vertelden over hoe moeilijk het is om te leven met een visser. Hoe ze voor alles alleen staan: het huis, het huishouden, de kinderen opvoeden. En hoe lastig het is om zich telkens opnieuw te moeten aanpassen. Hun man is een hele tijd weg op zee en dan een paar dagen thuis. Het is kermesse als hij terugkomt, maar toch ook weer dat wennen aan elkaar. En altijd is er dat ongedurige gevoel te weten dat hij na een paar dagen al weer weg moet.

De jongere vrouwen vertelden over de malaise die er momenteel heerst in de visserij. Want ook zij ervaren de druk van de hoge moutprijs, de opgelegde quota, de ingevoerde vis die de prijs van de eigen vis naar beneden haalt, de angst dat ze niet meer uit de kosten geraken.

De oudere vrouwen vertelden me veel zaken over vroeger. Over hun man die vaarde met de visbakken op Ijsland, over mannen die op zee zijn gebleven, over gebruiken heel eigen aan de visserij, over bidden en bedevaarten en bijgeloof.

Het was hoog tijd dus om al die verhalen op papier te zetten. Want de visserij verandert de laatste jaren zienderogen. En straks

kan niemand meer vertellen hoe het was. Er zijn steeds minder vissersboten en steeds minder mannen gaan op zee. 't Gaat allemaal kapot', zeggen sommigen.

Zo wil dit boek naast de eigen ervaring van de vrouw thuis, ook een beeld geven van de vissers en de visserij van de laatste 70 jaar, gezien door de ogen van hun vrouwen.

Zo kunnen de vrouwen die de zeventig en de tachtig, zelfs de negentig zijn gepasseerd, nog vertellen over hun man die met de visbakken vertrok naar lesland, naar de krèftepit of the brown ridge, over hun mannen die bijna niet uit 't café kwamen als ze eindelijk weer aan wal waren, over de mannen die schúfelden en riepen over de radio en over de vlucht naar Engeland wanneer de oorlog uitbrak.

Al die verhalen heb ik per thema gebundeld. Een visserslief, trouwen, altijd alleen, kinderen opvoeden, paaie en drinkgeld, tatoeages, devotie, bijgeloof...

Bij het uitschrijven viel me op hoe de verhalen in elkaar verweven geraakten, over de generaties heen.

Dit boek is niet alleen het vergaren en bundelen van een reeks geestige faits-divers, dramatische verhalen en emotionele getuigenissen, maar ook een bijdrage om een deel van het immaterieel erfgoed van de visserij te bewaren en te ontsluiten.

Daarom ook heb ik ervoor gekozen om dialectwoorden in mijn tekst toe te laten en vaak ook gewoon integraal de gesproken tekst te behouden. Het enige spijtige is dat enkel de mensen die het sappige dialect van de kust kennen, bij het lezen er ook de mooie klankkleur bij zullen horen. Maar na een paar bladzijden moet voor iedereen duidelijk zijn dat een siesje een scheepsjongen is, een korre een net en de kopage de bemanning.

Het boek is een paperback met flappen kost 19,95 euro en is te koop in de boekhandels. Het telt 144 pagina's en 26 foto's. Afmetingen: 170mm x 240 mm

BIEDT DE CRISIS NIEUWE KANSEN VOOR DE KUSTREGIO ?

Roger Jansoone

Als je de bus ledigt en de wekelijkse “oogst” van reclameblaadjes en - folders zich uitbundig ontplooit, dan valt thans een nieuw fenomeen op: prijsdalingen ! Vorig jaar was het wel anders om: prijsstijgingen en algemeen gemor en verontrusting omwille van de plots toegenomen levensduurte. Die prijsdalingen zijn voor de consument dan ook mooi meegenomen. Economen bekijken dat wel enigszins anders, vooral wanneer zij merken dat in Duitsland een deflatoire tendens zich lijkt te ontwikkelen (en er hoeft niet aan te worden herinnerd dat de Belgische economie reeds sedert vele jaren in sterke mate gekoppeld is aan de Duitse economie).

Die term “deflatoire tendens” zegt allicht niet veel en vergt dan ook een woordje uitleg. Inflatie (voortdurende prijsstijgingen, gepaard gaande met loonindexering en een kruipende muntontwaardiging) is ons wel allen ruimschoots bekend, maar deflatie (het tegenovergestelde van inflatie) komt in de geschiedenis slechts zeer zelden voor (in Europa het laatst nog tijdens de crisis van de jaren dertig). De spiraal van deflatie verloopt (zeer schematisch weergegeven) als volgt:

bankcrisis / dalende conjunctuur / dalend verbruik / stagnerende prijzen / stijging werkloosheid / prijsdalingen / dalend inkomen (“inlevering” op lonen, wedden, pensioenen, sociale uitkeringen) / verdere daling van het verbruik / de economie krimpt verder / enz....

In 1929/1930 hebben de toenmalige regeringen de deflatoire tendens mede in de hand gewerkt door zelf het initiatief te nemen voor inkomensvermindering, eerst in de ambtenarij en vervolgens (uiteraard onrechtstreeks) ook in de privé-sector, gepaard gaande met verregaande besparingen en bezuinigingen. In Duitsland heeft dat toen de doodsklok doen luiden voor de jonge en nog zeer kwetsbare Weimar-republiek, maar ook in ons land heeft dat toen enorm veel sociale en politieke beroering veroorzaakt. Zij die dit allemaal aan der lijve hebben ondervonden, vertoeven doorgaans niet meer in dit tranendal, maar de ouderen onder ons herinneren zich ongetwijfeld nog de verhalen van hun ouders over die sombere tijd, dan nog spoedig gevolgd door een nieuwe wereldoorlog.

Maar aan iedere crisis zijn er ook positieve aspecten en vooruitzichten verbonden, althans indien men ervan gebruik wil maken. Meer bepaald wat onze kuststreek betreft, zijn er twee troeven die wij kunnen uitspelen, en dit niet los van elkaar maar gekoppeld via een goed doordacht beleid, namelijk het toerisme en de zeevisserij.

In de studie “Zeevisserij en maritieme volkskunde” (Bond van West-Vlaamse Volkskundigen, Brugge, 2004) , een initiatief van wijlen Jef Klausning, na zijn overlijden door mij in spoedtempo voortgezet en afgehandeld met het oog op de jaarlijkse studiedag van deze Bond, heb ik – vanuit het erfgoed van onze maritieme cultuur - toen reeds gewezen op de noodzaak van deze koppeling en ben ik zo vrij geweest om een “blauwdruk” mee te geven voor

het uitstippelen van een desbetreffend beleid. Een eerste aanzet was hiertoe reeds gegeven via het IJslander-project “Amandine”, weliswaar veeleer het resultaat van een toevallige (en gelukkige) samenloop van omstandigheden maar dan toch in zekere zin een eerste aanzet tot een dergelijk beleid. Intussen is er al heel wat meer gebeurd in die richting. Het meest schitterend voorbeeld is ongetwijfeld de diepgaande en complete renovatie van het Nationaal Visserijmuseum in Oostduinkerke (een bijzonder zware investering die echter zeker lonend zal zijn voor toerisme en horeca en die nu reeds talloze bezoekers lokt uit binnen- en buitenland). Een ander belangrijk initiatief is het project “Oostendse museumhaven” (toekomstplan Oosteroever), waarover in een vorig nummer van ons ledenblad een toelichting werd gepubliceerd. Ook andere kustgemeenten laten zich niet onbetuigd, ieder naar eigen godsvrucht en vermogen.

Het gaat dus om twee troeven (en veel andere zijn er helaas niet in de kustregio): toerisme en zeevisserij, plus de koppeling (en wisselwerking) van beiden. Voor het kusttoerisme lijken, ondanks en precies door de crisis, de vooruitzichten vrij goed te zijn, om de eenvoudige reden dat steeds meer vakantiegangers zich ertoe verplicht zullen voelen om hun vakantie in eigen land door te brengen (dit is trouwens nu ook reeds merkbaar in de Ardennen). Wat de zeevisserij betreft, liggen de zaken wel enigszins anders. Toen ik – in een ander leven – van 1974 tot 1986, naast enkele andere (onbezoldigde) “cumuls”, o.a. ook secretaris was van de Adviescommissie “Visserijprojecten” en van het Beheerscomité “Experimentele visserij”, heb ik van zeer nabij meegemaakt HOE

wij onze zeevisserij op nieuwe en lonende banen kunnen zetten. Spijtig genoeg bleven al die experimenten (ofschoon doorgaans als dusdanig geslaagd) meestal zonder de nodige respons vanuit het bedrijf, allicht wegens de “vergrijzing” van het toenmalig redersbestand en het gebrek aan opvolging en verjonging. Voor het welslagen van dergelijke initiatieven moet men zich uiteraard kunnen richten tot relatief jonge en durvende ondernemers, en dat is in iedere sector zo. En de Staat kan in onze markteconomie niet zelf optreden als ondernemer doch, in het beste geval, enkel als initiatiefnemer en (financieel, technisch en wetenschappelijk) als aanmoedigende begeleider. Hoe dan ook, er werd toen een unieke kans verkeken, waarvan de gevolgen wel merkbaar zijn. Van overheidswege werd die draad nadien weer opgenomen (meer bepaald vanuit de Vlaamse Gemeenschap) maar het blijft intussen toch wel een moeilijke zaak, vooral ook omdat bedrijfs-economisch en qua Europees visserijbeleid de zaken inmiddels ook niet verbeterd zijn.

Maar de zeevisserij mag niet verder ineenkrimpen tot een schim van wat het ooit geweest is, en dit zeker niet in het beleidsverband dat hier geschetst wordt. Het is voor ons allen dan ook een grote uitdaging, nu en in de komende jaren om onze zeevisserijsector met alle mogelijke middelen in stand te houden en zelfs enigszins uit te breiden ! En laten wij hierbij vooral niet vergeten het enorm belang van het visserij-onderwijs, dat wij ten volle moeten steunen, aanmoedigen en propageren !

VIS VAN HET JAAR 2009.

Zeg Piet, 't is weer de griet.

In 1952 was de griet ook al de vis van het jaar en Piet Huy-sentruyt, TV-kok, won met een recept voor griet de nationale horecawedstrijd. Dit jaar heeft VLAM (Vlaamse Agro Marketing) opnieuw deze platvis uitgeroepen tot vis van het jaar.

NAMEN

Nederlands: griet

Frans: barbue

Duits: Glattbutt

Engels: Brill

Spaans: rémol

Italiaans: rombo

Wetenschappelijk: *Scophthalmus rhombus* (L;1758)

Copyright ©, Schmidt Zeevis Rotterdam B.V.

ALGEMEEN

De griet is een platvis en nauw verwant met de tarbot en dikwijls weten mensen niet het verschil. Snode visverko-

pers durven wel eens grietfilets voor tarbotfilets verkopen. Opvallend bij de griet is dat de eerste stralen van de lange rugvin bij de kop van het dier niet helemaal aaneengesloten zijn.

Het lichaam is glad en bedekt met kleine schubbetjes, terwijl de tarbot geen schubben heeft maar wel benige knobeltjes op de huid.

Het lichaam van de griet is ook ovaler van vorm dan het tarbotlichaam dat meer cirkelrond is. De huidskleur wisselt naargelang de griet op een zandige bodem of modderige bodem leeft en wisselt dus van bleekbruin, wat groenachtig soms tot donker met nog donkere vlekken.

BIOLOGIE

De griet is een bentische vis die op de zeebodem leeft, het meest voorkomt op zandige bodems maar ook bij kiezel en modder.

De griet kan maximaal tot 75 cm in lengte meten, uiterst zelden tot één meter.

Grietten van minder dan 30 cm mogen niet gevangen worden(Europese verordening van 1986) In de loop van het derde of vierde levensjaar wordt de griet geslachtsrijp.

Afhankelijk van de plaats zijn de paaitijden en de perioden voor het afzetten van de eitjes verschillend. In de Middellandse Zee gebeurt de eierleg van februari tot maart. In de Golf van Gascogne van april tot juni en in de Noordzee is er nog afzetting van eitjes in de maand augustus.

Het duurt van twee tot drie weken eer de larven uit de eitjes komen en het larvale stadium duurt ongeveer een maand met de metamorfose tot een klein grietje.

VOEDING

Tijdens de pelagische periode voeden de larven en zeer jonge visjes zich met plankton en copepoden, ook met larven van kreeftachtigen en mollusken.

Grotere exemplaren en volwassen vissen zoeken op de zeebodem naar bentische kleine visjes zoals spierinkjes, ansjovissen, sprotjes, kleine steenbolkjes, wijtinkjes en ook garnalen.

VANGST

Het is een vissoort die gedurende gans het jaar wordt gevangen en waarvan het vlees het best is in de zomermaanden. De vangst is nooit in grote hoeveelheden.

De vissers benoemen ook wel eens tarbot en griet als "rare vis".

Volgens een statistiek van de Zeevisserijdienst bedroeg de aanvoer van griet in de Vlaamse havens voor de periode van januari tot maart 2009 131 ton voor een waarde van 897.000 euro of een gemiddelde prijs per kilogram in de vismijnen van 6,85 euro.

CONSUMPTIE

Met de keuze voor griet wil de VLAM de culinaire blik van de Belg bij zijn viskeuze verruimen. Slechts één op honderd gezinnen consumeert thuis één keer per jaar griet.

Dat is bijzonder laag voor een vis die te koop is aan gemiddelde visprijs en die gemakkelijk bereidbaar en fileerbaar is.

Allerlei recepten met deze vis zijn mogelijk; gebakken, gesmoord, gestoofd; dikke exemplaren geschikt om te grillen en te pochieren omdat het visvlees stevig is.

DE TOEKOMST LIGT IN EN ONDER DE ZEE !

Roger Jansoone

In 1984, toen ik adjunct-adviseur was bij de Dienst voor de Zeevisserij te Oostende en in die hoedanigheid o.a. belast met het opvolgen van internationale organisaties, werd ik door de toenmalige Minister van Landbouw (en Visserij) voor een speciale opdracht "uitgeleend" aan de O.E.S.O. (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) te Parijs, meer bepaald bij de "Fisheries Division". Ik had daar zelf niet om gevraagd ... en ik zou er zeker nooit om gevraagd hebben, wel wetende in welk internationaal wespennest ik daar zou terecht komen. Het was immers kort na het tot stand komen van de UNO-Convention van Montego Bay dd. 10 december 1982 (UNCLOS III, United Nations Convention on the Law of the Sea, 3e Conventie), een werkelijk historisch verdrag, uniek in de geschiedenis van de mensheid, het tot dusver meest ambitieuze voorbeeld van onderhandelingen op wereldschaal, met als resultaat één van de omvangrijkste en meest complexe documenten die ooit door een internationale conferentie werd samengesteld. Dit zeerechtverdrag is immers bedoeld als een kader voor alle menselijke activiteiten in het zeemilieu ... en het omvat dan ook een aantal nogal tegenstrijdige betrachtingen, zowel vernieuwend als behoudsgezind, internationaal en/of multilateraal gericht of nationalistisch.

Zoals algemeen verwacht werd, liep, wat de zeevisserij betreft, dit uit op een ongemakkelijk en irriterend samenspel van "winners" en van "losers". De "winners" kregen zo maar pardoes een E.E.Z. (Exclusieve Economische Zone) van maar liefst 200 mijl in de schoot geworpen ... terwijl de "losers" (vaak traditioneel zeer belangrijke visserijlanden zoals Spanje en Portugal) nu ineens teruggedrongen werden in hun ei-

gen visvijvertje ... met een vloot en een visserijcapaciteit die volstrekt niet in verhouding stond tot hun eigen spaarzaam toegemeten E.E.Z.! Reden en stof dus te over voor talloze en aanslepende conflicten ...

Wat België betreft, vooruitlopend op wat onvermijdelijk in UNO-verband uit de bus zou vallen, en trouwens reeds geconfronteerd met eenzijdige en voorbarige IJslandse claims, hadden wij het reeds op een akkoordje gegooid met de IJslandse regering zonder bedoeld UNO-akkoord af te wachten, een pragmatische en realistische houding ... die zeker niet de goedkeuring kon wegdragen van de Britten die dachten - in de beste traditie van de "kanonneerbootdiplomatie" van weleer - dat zij met een "cod war" die vervelende IJslanders zouden kunnen tot andere inzichten brengen.

Twee nieuwigheden waarvan de weerslag niet enkel zou beperkt blijven tot het Zeerecht en waarvan verwacht werd dat zij belangrijke internationale precedentes zouden worden, zijn:

- de geschillenregeling, die het meest soepele, omvangrijke en bindende systeem is dat ooit in een algemene internationale conventie werd uitgewerkt, en
- de erkenning van de diepzeebodem en zijn rijkdommen buiten de nationale jurisdictie als het gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid,
- samen met de oprichting van een internationaal orgaan, de Internationale Zeebodem Autoriteit, voor het beheer van de minerale rijkdommen van de diepzeebodem ten bate van de gehele mensheid.

Het veelzijdig en langdurig onderhandelingsproces onderstreepte tevens de rol die in de huidige internationale politiek gespeeld wordt, niet door politici of diplomaten, maar door een nieuwe "kern" van bijzonder gespecialiseerde maritieme ambtenaren ("technocraten"), dit ingevolge de verre gaande

techniciteit en complexiteit van de behandelde materies. Dit hield uiteraard ook in dat voor alle "nazorg" in verband met de barensweeën van UNCLOS III een beroep zou moeten worden gedaan op diezelfde (vrij beperkte) groep van ambtenaren, bij voorkeur dan nog met uitsluiting van ambtenaren die behoren tot belangrijke visserijlanden en die bijgevolg door anderen met een wantrouwig oog worden bekeken.

Ik zal het nu niet hebben over wat ik daar zo allemaal gedurende enkele maanden in die "Task Force" in Parijs heb uitgespookt (overigens een verhaal op zichzelf) maar wel over de meest recente ontwikkelingen aangaande de "claims" die intussen binnen de vooropgestelde "deadline" van 13 mei 2009 werden voorgelegd door een aantal landen, met het oog op de exploitatie van vrij ruime gebieden op hun continentaal plat (de "continental shelf") doch buiten hun 200-mijl-zone ("extension of their continental shelf beyond the normal 200 nautical miles, so long as that extension is no more than 100 miles from the point at which the sea reaches a depth of 2,5 km, and no more than 350 miles from land"). Het gaat hier (niet verbazingwekkend) vooral om olie en aardgas, en de eerste UNO-lidstaat die (reeds in 2001) de kat de bel aanbond, was Rusland, meer bepaald wat betreft het Noordpoolgebied en de Stille Oceaan (in 2007 werd trouwens reeds (symbolisch) een Russische vlag "geplant" op 4 km van de Noordpool, want de Russen zijn nu eenmaal een haastig en doortastend volk!).

Hierna zijn er nog 49 andere lidstaten met "claims" voor de dag gekomen, waarvan sommige elkaar overlappen en dus alvast stof leveren voor nieuwe conflicten en disputen. Merkwaardig maar niet verrassend is de aanspraak van Groot-Brittannië op de "Rockall area" (Rockall is bij de zeevarenden bekend als een onbewoond stuk rots dat uitsteekt in de Atlantische Oceaan en dat "Brits grondgebied" zou zijn). Al

evenmin verrassend is de Britse "claim" op een zone omheen de Falklands, South Georgia en de South Sandwich eilanden, ... een claim die (uiteraard) samenvalt met een gelijkaardige claim van Argentinië ("Cry for me, Argentina ..."). Argentinië laat overigens het begerig oog ook reeds vallen op een flink stuk van het Zuidpoolgebied, ofschoon er een internationale afspraak bestaat om dit gebied "internationaal" te houden.

De UNO "Commission on the Limits of the Continental Shelf" wordt alzo reeds nu overstelpt met vaak zeer tegenstrijdige "claims" en zal het bijgevolg niet onder de markt hebben! Uiteraard zal gepoogd worden om door bilaterale onderhandelingen tot "minnelijke schikkingen" te komen, en indien dat niet lukt, dan zal het geschil moeten worden voorgelegd aan het Internationaal Gerechtshof in Den Haag.

Uit een en ander blijkt wel zeer duidelijk dat de mensheid in toenemende mate aangewezen is op de rijkdommen van de zee, op een toekomst op, in en onder de zee! Op zichzelf is dat positief en hoopgevend, maar het omvat uiteraard ook een enorme uitdaging, niet in het minst op het vlak van internationale verstandhouding, begrip en (vooral) gezond verstand. Ons landje heeft zelf geen "claims" maar beschikt wel over een niet te onderschatten potentieel qua technologische en wetenschappelijke "know how" die ongetwijfeld te gelde zou kunnen gemaakt worden in de gevarieerde vraag die zal ontstaan naar het organiseren van offshore en "deep water" activiteiten in tot dusver onontgonnen gebieden. Wordt vervolgd ...

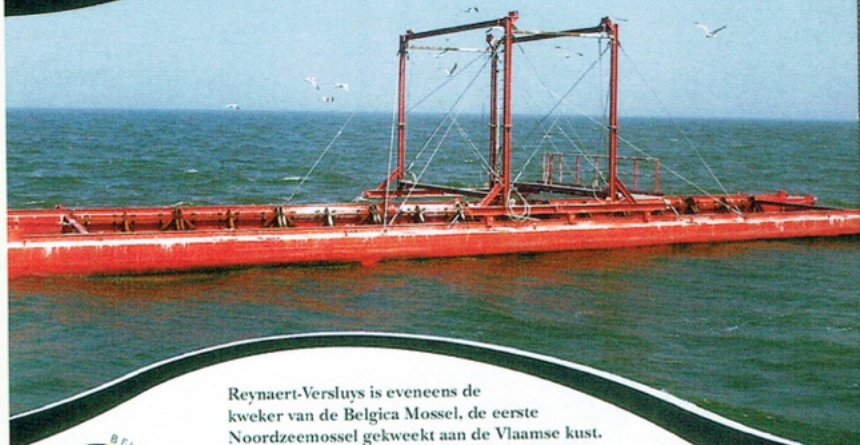
ILLUSTRATIES:

- wereldkaart van "claims" op het continentaal plat, voorgelegd binnen de "deadline" van 13 mei 2009 (bron: National Oceanography Centre, Southampton, U.K.)
- kaart van de territoriums en claims binnen de Noordpoolcirkel (bron: I.B.R.U., Durham University, U.K.)

De Belgica Mossel

Noordzee Hangcultuur van de Vlaamse kust

Reynaert-Versluys is eveneens de kweker van de Belgica Mossel, de eerste Noordzeemossel gekweekt aan de Vlaamse kust. Tien jaar geleden is José Reynaert – de Vlaamse mosselpionier – op eigen houtje gestart met de eerste experimenten om een kwalitatief hoogwaardige mossel te kweken in onze Noordzee.

Tien jaar bloed, zweet en tranen wierpen deze zomer hun vruchten af met de eerste oogst van de Belgica mossel. Weliswaar in beperkt volume door stormschade en dito botsingen, maar het groeiscenario maakt ons optimistisch voor de volgende jaren. De Belgica Mosselen worden gekweekt volgens de duurzame en milieuvriendelijke hangcultuur: ze groeien aan touwen binnen speciale zwevende structuren in open zee. Hierdoor zijn ze zandvrij. Ze bevatten meer vlees en hebben een lichtere schelp. Het zuivere water van de Noordzee geeft de mossel haar unieke smaak.

De Belgica-Mossel is tot op heden nog steeds de enige Noordzeemossel van de Vlaamse kust die in ons land verkocht wordt. De onterechte toxine-perikelen die deze zomer het nieuws haalden hebben ons imago en ons product geen goed gedaan. Temeer daar het bewezen is dat onze mossel een fantastisch product is dat met kop en schouders boven andere, ingevoerde mosselen uitsteekt.

Waarom heet onze mossel de 'BELGICA'? Uiteraard heeft dit niks met politiek te maken, maar zoveel te meer over de zee en het milieu. Het betreft een naamkeuze die staat voor maritieme geschiedenis en wetenschap. De 'Belgica' was de 35 meter lange driemaster, waarmee de marinekapitein Adrien de Gerlache op 16 augustus 1897 vertrok vanuit Antwerpen naar Antarctica met een internationale bemanning aan boord. Het was de eerste zuidpoolexpeditie met een zuiver wetenschappelijk doel. Het werd eveneens de eerste expeditie die overwinterde in het poolijs en uitgebreid gebruik maakte van fotografie.

BELGICA MOSSEL NOG TWEE WEKEN BESCHIKBAAR

Persartikel van 1 juli 2009

De Belgica Mossel is nog zo'n goede 2 weken beschikbaar, dan zal de oogst voor 2009 uitgeput zijn.

De mossel is dan zo'n 6 à 7 weken te koop geweest en eindigt voor dit jaar op zijn absolute top; met een hoog vleespercentage! 2009 was een succesjaar voor de Belgica Mossel. Het precieze volume dat over de toonbanken gegaan is, is nog te bepalen.

De start van de Zeeuwse Mossel is gepland deze week en krijgt als geschat vleespercentage 23- 25% vleesgewicht mee.

Gezien de vroege start in vergelijking met andere jaren, start de Zeeuwse Mossel dus met een laag vleespercentage.

De Belgica Mossel heeft voor het ogenblik zo'n 34% vleespercentage. (1kg mosselen = 340gram mosselvlees)

Als je ter vergelijking uitgaat van een 24% voor de Zeeuwse en 34% voor de Belgica dan is 1kg Belgica Mosselen gelijk aan 1.4kg Zeeuwse Mosselen.

Hierdoor is de lagere prijs van de Zeeuwse mosselen relatief.

Het verschil in vleespercentage is te wijten aan het feit dat de Belgica Mossel gekweekt wordt volgens de hangcultuur en de Zeeuwse volgens de bodemcultuur.

De Belgica Mossel is binnen 2 weken uitgeput tot volgende zomer, de Zeeuwse is naar traditie beschikbaar tot Pasen.

Dus wie kiest voor een kwaliteitsproduct uit eigen streek of nog geen kans gehad heeft om de Belgica Mossel te proeven, kiest voorlopig nog even voor de Belgica Mossel, om zich dan tot Pasen te goed te doen aan de Zeeuwse bodemcultuur.

Voor 2010 verwachten wij een verdubbeling van het volume en beschikbaarheid gans de zomer.

Zo kan de mossel op meer plaatsen in ons land onder constante toevoer gesmaakt worden.

Het project ontgroeit alzo zijn kinderschoenen en hoopt een vaste waarde op de eigen markt te worden.

Met vriendelijke groeten!

Kenneth De Gruyter

Reynaert - Versluys
 mosselspecialist

Mosselkweker - Mosselspecialist - Hangcultuur mosselen
 Reynaert-Versluys bvba, Vismijn 19, 20 & 21, 8400 Oostende
 maatschappelijke zetel: Groenhagestraat 12, 8432 Middelkerke
 info@reynaert-versluys.be - 0476/06.30.91 - fax: 059/51.00.31

VISSERS, KAPERS EN KOOPLIEDEN

Expo over de Geschiedenis van Oostende

Van 20 juni tot 4 oktober

Venetiaanse Gaanderijen Oostende

Dagelijks open van 14 uur tot 18 uur

Op zondag van 10 uur tot 12 uur

Van in de bronstijd vinden we sporen van een intensief scheepvaartverkeer met handelsdoeleinden tussen Oostende (Raversyde) en Kent.

Het passagiersverkeer tussen Oostende en Dover kende een hevige bloei in de Belle-Epoque. De haven van Oostende was ook van militair en strategisch belang. Door de eeuwen heen was de haven een belangrijke troef voor de Oostendse visserij.

De tentoonstelling wil een historisch overzicht geven op de domeinen van handel, visserij, militair belang en mobiliteit. Daarbij wordt gefocust op belangrijke personen, netwerken en producten. Er is aandacht voor het smokkelen als economische activiteit, de georganiseerde kaapvaart, de Wagon-lits, de Spaanse Armada...

Archeologische vondsten, mooie schilderijen, wapentuig, muntstukken, juwelen...ze brengen het roemrijke verleden van de haven van Oostende tot leven.

Aan de tentoonstelling is ook een educatief luik verbonden. Om op interactieve wijze de expo te beleven door middel van een PC-pocket. De virtuele gids, Warre Borgmans, begeleidt de museumgast.

GROTE BURGEMEESTER "JEAN" VAN Oostende

De grote burgemeester (*Larus hyperboreus*) is een arctische broedvogel uit het Hoge Noorden (IJsland, N-Scandinavië, Spitsbergen). Hij overwintert nu reeds voor de twaalfde opeenvolgende keer te Oostende in de omgeving van de Vistrap..

In de loop van september komt hij toe te Oostende en verblijft de ganse winter tot begin maart, waarop hij dan opnieuw naar het Hoge Noorden trekt.

Hij werd door ons "JEAN" genoemd naar de huidige regerende echte burgemeestervan Oostende, Jean Vandecasteele.

Voorts was de vaste stek van deze vogel de dakgoot van het vroegere visrestaurant "Old Fisher" bij "Jean".

Op vele websites al gepubliceerd is hij intussen het uithangbord geworden van Oostende "de meeuwenstad".

De mensen van de Vistrap, wetend dat hij een zekere status verworven heeft, noemen hem soms verkeerdelijk "de baron" of de "ambassadeur".

Grote Burgemeesters hebben als kenmerken een blekere grijze mantel dan zilvermeeuwen en volledig witte handpentoppen, die bij de zilvermeeuwen altijd zwart met witte vlekken zijn.

Er verblijven gedurende de winter hoogstens een paar grote burgemeesters langs de ganse Noordzeekust

IJslandvaarders kennen de grote burgemeester van op zee als een veel schuwere meeuw dan zijn soortgenoten zilver- en mantelmeeuwen.

De lijst van aankomst- en vertrekdatum sinds 1997 kunt u vinden op mijn eigen website via Google en Roland Francois in-tikken.

Artikel ingestuurd door Roland Francois

Vergelijk en bemerk het verschil. Zilvermeeuw vooraan, Grote Burgemeester achteraan

AVILA

De Avila, genoemd door Koningin Fabiola naar de Spaanse stad waar de heilige Teresa werd geboren, is het motorjacht waarover Koning Boudewijn en Koningin Fabiola beschikten tijdens hun vakanties te Motril in Spanje.

We kennen in de kerkgeschiedenis twee Sint-Theresia's nl. Teresa van Avila en Theresia van Lisieux (Normandie-Frankrijk) Beiden krijgen ook de bijnaam bij ons van Treesje van het kindje Jezus.

Om die twee heilige vrouwen van elkaar te onderscheiden noemt men ook Theresia van Lisieux "kleine Theresia".

Teresa van Avila leefde van 1515 tot 1582 en stichtte met de steun van koning Filips II van Spanje een klooster te Avila volgens de regels van de Karmelorde. Deze Teresa is ook de patrones van de schakers omdat zij dolgraag schaakspel speelde.

Theresia van Lisieux leefde van 1873 tot 1896. Zij werd non bij de ongeschoeide Karmelietessen, werd heilig verklaard in 1925 en is patrones van het missiewerk.

Motril is een gemeente en haven met Marina (jachthaven) in de Spaanse provincie Granada in de regio Andalusië en gelegen aan de Middellandse Zee en telt circa 50.000 inwoners Het toerisme is er ook zeer belangrijk. Boudewijn en Fabiola hadden te Motril niet alleen een motorjacht maar ook een optrekje waar ze verbleven tijdens hun vakantiedagen. Boudewijn was tevens ook een fervent liefhebber om op tonijn te vissen.

Het motorjacht AVILA werd gerund door onderofficieren-dek van de Zeemacht die er ook bestendig verbleven tijdens de koninklijke vakanties

De Avila werd gebouwd in 1963 op de scheepswerf "Astilleros Udondo" te Bilbao, volgens het plan van de marine-architect Colin Mudie

Het jacht werd te water gelaten op 28 maart 1964 en in de zeemachtvloot opgenomen met roepnummer A 981

Het is 19,73 m lang, 4,56 m breed met een diepgang van 1,45 m en een waterverplaatsing van 40 T. Het wordt aangedreven door twee dieselmotoren "General Motor" elk van 270 pk., die een maximumsnelheid van 12,5 knopen toelaten. Koning Bouwewijn wilde een relatief stevig en traag motorjacht.

Koning Boudewijn stierf te Motril in zijn verblijf op 31 juli 1993.

Het jacht "AVILA" lag er nu verlaten in Motril en werd overgebracht naar België

In 1996 schonk Koningin Fabiola de Avila aan het Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis ter gelegenheid van de opening van de nieuwe afdeling "MARINE".

De Avila ligt thans op het droge op de centrale binnenkoer van het Museum te Brussel.

Technische gegevens van het Legermuseum

In het jaar 1942 werd van James Ensor in de binnen- en buitenlandse pers ten onrechte een doodsbericht verspreid. Zoals u weet stierf hij pas in 1949 en zestig jaar na zijn dood blijkt de kunstenaar levender dan ooit. Freddy Dufait, bekend van het Kerkje van Ensor (1998) groef in zijn archief en sprak met mensen die Ensor persoonlijk gekend hebben. Hij doet verder het relaas van de plechtige begrafenis en teraardbestelling in de schaduw van het kerkje van O.L. Vrouw-ter-Duinen (Ensorkerkje).

Het tweede luik is een ode door meer dan 100 bekende en minder bekende kunstenaars aan de hand van uiteenlopende technieken als tekeningen, etsen, schilderijen, steen, brons, glas, keramiek ...

Parallel loopt een tentoonstelling in BZIO-IMBO Oostende van 10 juni tot 4 september 2009.

Levensdood EEN ODE AAN ENSOR

FREDDY
DUFAIT

- 96 p, geïllustreerd met ca. 200 afbeeldingen, volledig in vier kleuren
- 31,5 x 24 cm
- gekartonneerd en met linnen bekleed, met stofvuikfel in vier kleuren
- voorwoord door Hugo Brutin
- uitgeverij: Van de Wiele
- vormgeving: grafisch bureau CitroenCitroen
- drukkerij: de Windroos
- ISBN 978 90 76297 40 8
- verschijnt 10 juni 2009
- 40 euro
- 95 euro voor de luxe-uitgave

Naast de gewone oplage van 900 genummerde exemplaren worden 70 genummerde luxe-exemplaren gedrukt. Deze exemplaren worden voorzien van een originele ets van Iwan Gooch, bijgekleurd door hem, getekend en genummerd in potlood.

UITGEVERIJ VAN DE WIELE - 050 33 38 05 - van.de.wiele@skynet.be

Ode aan Ensor gebracht door hedendaagse kunstenaars met grafiek, tekeningen, schilderijen, hout-, steen-, glas- en bronssculpturen van 10 juni tot 4 september in BZIO Zeedijk 286-288 B-8400 Oostende (Mariakerke)

Aanvoer van zeebiologisch materiaal en andere van 16/03/2009 tot en met 29/06/2009.

8/04/09	0.190	visvoer	
16/04/09		Zeevisserijmuseum Oostduinkerke	2 zeekeeftjes
24/04/09	0.190	visvoer	
25/04/09	toerist	1 zeedonderpad	
30/04/09	0.62	visvoer	
16/05/09	0.190	visvoer	
16/05/09	0.62	visvoer	
13/06/09	0.190	visvoer	
23/06/09	0.190	visvoer + zeewier met levende strandvlo	
27/06/09	0.190	2 schol, 1 zeester, 3 tong, 3 heremietkreeftjes, 2 kleine pieterman, 2 gladde haai, 1 horsmakreel, 2 schol, 2 pieterman	

WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE EN OPRECHT ALLE REDERS, SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN PARTICULIEREN VOOR HUN ONBAATZUCHTIGE INZET VOOR HET NOORDZEE-AQUARIUM

IN MEMORIAM

Op 21 maart overleed, ten gevolge van een smartelijk ongeval, medelid **Julien Germompré**.

Hij koos als veertienjarige voor het beroep van zeevisser dat hij bijna dertig jaar uitoefende. Daarna werd hij praktijkleraar in het Maritiem Instituut Mercator te Oostende. Deze functie vervulde hij 21 jaar. In 1983 werd hij voorzitter van de Oud-leerlingenbond (O.L.B.) van het Koninklijk Werd IBIS, school waar hij zelf van 1942 tot 1947 op de banken zat.

Aan zijn echtgenote, Liliane Mathys, kinderen en familie onze oprechte deelneming in hun rouw.

Op 21 april is steunend lid, **Marc Hollevoet**, thuis plots overleden. Hij was 63 jaar en bij leven zelfstandige loodgieter die heel wat werk leverde in gebouwen maar ook aan boord van vissersschepen. Hij was een sociaal iemand die zich ook inzette voor de wijk Vosseslag- De Haan waar hij woonde

Aan zijn echtgenote, Rita Dutreew, zijn kinderen en familie onze oprechte deelneming in hun rouw.

Op 24 april overleed plots medelid, **François Lauwereins**, in de leeftijd van zeventig jaar.

Als zeeman heeft hij gevaren op vissersschepen, sleepboten en andere. Na zijn zeeloopbaan was hij lesgever in de visserijscholen en op pensioen zijnde koos hij nog af en toe het zeegat o.a. op de O.29

Aan zijn echtgenote, Nora Beyen, zijn dochter Sandra, kleinkinderen en familie onze oprechte deelneming in hun rouw.

Op 17 juni overleed na een kortstondig ziek zijn, medelid mevrouw **Gerardine Geryl**.

Zij was de weduwe van Maurits Ghys. Maurits en Gerardine waren al jaren lid van onze vereniging en gingen ook graag mee als er dagreisjes waren. Gerardine werd 81 jaar en zij was van vissersafkomst en huwde Maurits die ook visser was

Aan haar drie zonen, Alex, Michel, Filip, de kleinkinderen en de familie ons oprecht medeleven in hun rouw.

Lijst steunende leden 2009

<i>Allemand Fernand</i>	<i>Dedeyn Fernand</i>
<i>Allemeersch guido</i>	<i>Derycke Daniël</i>
<i>Ampe-Vandale</i>	<i>Devriendt François</i>
<i>Andriessen Karel</i>	<i>Dewaele Marcel</i>
<i>Anseeuw Michel</i>	<i>D'Hooghe Willy</i>
<i>Barbaix Rachel</i>	<i>Dierckens Bernard</i>
<i>Belpaeme Blanche</i>	<i>Dirickx Kamiel</i>
<i>Berard-Mouque J.</i>	<i>Dufait Roland</i>
<i>Beyen Marc</i>	<i>Dumoulin M.R.</i>
<i>Bienfet Ronald</i>	<i>Eerebout Edgard</i>
<i>Billiet Kurt</i>	<i>François Glibert</i>
<i>Billiouw Hendrik</i>	<i>Gallant Roger</i>
<i>Bogaert Marie-Rose</i>	<i>Garsbeeke-Debleecker</i>
<i>Borny Rolande</i>	<i>German Gwendoline</i>
<i>Bossaert Jurgen</i>	<i>Geryl André</i>
<i>Boulangier Hendrik</i>	<i>Ghevaert Christiane</i>
<i>Boumans Anne-Marie</i>	<i>Ghys-Lenaers Marceline</i>
<i>Callewaert-Seys Hilda</i>	<i>Goderis Roger</i>
<i>Carly Ronald</i>	<i>Goemaere Elisabeth</i>
<i>Carton Céline</i>	<i>Goorens Marie-Louise</i>
<i>Catteceur Kris/Jenny</i>	<i>Goormachtig-Peel</i>
<i>Cattoor Johan</i>	<i>Gosens-Van Der Velden</i>
<i>Caullet-Focke</i>	<i>Hardy Schaladrijn</i>
<i>Claessens- Versluys H.</i>	<i>Heirwegh Eddy-Bastini</i>
<i>Clayys Niki</i>	<i>Helsen Ludo</i>
<i>Cobras buba</i>	<i>Helsen Yolande</i>
<i>Coelus Koenraad</i>	<i>Helsen-Vercammen</i>
<i>Coelus Robert</i>	<i>Herman Gilbert</i>
<i>Coenye Eddy</i>	<i>Hollevoet-Marc</i>
<i>Constandt Georges</i>	<i>Hubert Georges</i>
<i>Cordemans Louis</i>	<i>Hubrechtsen-Cattoor</i>
<i>Danneels Guido</i>	<i>Jacobsen Jean</i>
<i>De Brauwer-Rau</i>	<i>Jansoone R.J.A.</i>
<i>De Bruycker N.-Pieters R.</i>	<i>Jooris Roger</i>
<i>De Donder F-Goethaels R.</i>	<i>Kerger Stefaan</i>
<i>De Groot Theophiel</i>	<i>Ketels Marc</i>
<i>De Mey Jef</i>	<i>Kiekens Willy</i>
<i>De Rycker Clothilde</i>	<i>Knöble Heidi</i>
<i>De Vos Bjorn</i>	<i>Labbeke Martine</i>
<i>De Vriendt Wouter</i>	<i>Lachat Freddy</i>
<i>De Wever-Vanlommel</i>	<i>Lambrecht Lucien</i>
<i>Declerck Francine</i>	<i>Langenaekens-Geryl</i>
<i>Deliere Christiane</i>	<i>Lanoye Monique</i>
<i>Demaré Wim</i>	<i>Leemans Herman</i>
<i>Demeere Henri</i>	<i>Lievens William</i>

Lischetski Pierre
 Louagie Luk
 Lowyck Jan
 Luca Del Monte
 Mabieu Marie Christine
 Mees Pierre
 Mille Henri
 Moyaert-Belpaeme L.
 Natural Art
 Panesi Freddy
 Philips Freddy
 Photo Tropic (Broux Yvan)
 Pickery Roger
 Pillu Raymond
 Plaetevoet Raymond
 Porta Rosette
 Pottiers-Herckens P en A
 Prinzie Valère
 Remaut Germain
 Remaut Jeannette
 Sanders Laura
 Serie Edmond
 Severijns Natalis
 Severy Ronny
 S'Jongers Jean-Jacques
 Slabbinck Bart
 Slabbinck Patricia
 Sleuyter-Smessaert
 Smissaert Emiel
 Sobry Ghislaine
 Soetaert-Versluys
 Spaan Hugo
 Swinnen Frank
 Thyssen Bernadette
 Ulin Georges
 Van Acker André
 Van Assche Mia
 Van Broekhoven Marc
 Van Coillie Georges
 Van De Wynckel G.
 Van Der Cruyssen Gabriël
 Van Elslander Manfred
 Van Hove Yasmina
 Van Ossel Jeannine
 Van Vooren Rita
 Vanbillemont Prosper
 Vandamme Gerard

Vande Casteele Louis
 Vandecasteele Jean
 Vandekerckhove Marc
 Vanden Berghe Robert
 Vandenbergen Roger
 Vandendriessche Gilbert
 Vandendriessche Patrick
 Vanhassel-Devulder
 Vanbee Roger
 Vanboeck Leopold
 Vanbove-Deneve J-M
 Vanbyfte Laurent
 Vanmassenhove Roger
 Vansteene Urbain
 Vansuyt Ronald
 Vantorre Amedé
 Vanwalleghem René
 Verbeke Frans
 Verburgh André
 Verdruyve Oscar
 Verkempynck Jean-Pierre
 Vermandel Patrick
 Verminck Danny
 Verstraete Dirk
 Vilain Omer
 VLAM
 Vyncke Wilfried
 Vyvey Jean
 Walraeve-Baeteman
 Weerbrouck Daniël
 Westerlinck René
 Willems Roger
 Wilmet Eddy
 Witdoeckt Flory
 Wynsberghe-Barbaix
 Zeebrugse Sportvissers
 Zeegenootschap-Vuurtoren
 Zonnekein-Laplasse

Deze lijst vermeldt de leden die
 12,50 euro en meer als lidgeld
 betaalden. Hun belangrijke
 steun verruimt de werking van
 de vereniging. Een zeer harte-
 lijke dank.

De lijst werd voorlopig afgeslo-
 ten op 1 juli 2009. Er kunnen
 er nog bijkomen.

ONS GAZETJE

1. Rechtzetting.

In ons vorig tijdschrift nr. 76 is een drukfout ingeslopen bij het artikel "OUR MAN IN KEY WEST" pagina's 14,15,16, en 17 Het artikel eindigt op pagina 17 met de zin: "Welke man zou er niet op die manier willen vereeuwigd worden? De tekst van acht regels die daarna komt heeft geen verband met het artikel over John Klausing. Gelieve die tekst weg te laten of te schrappen. Met onze verontschuldiging voor die fout.

2. Aquarium- en Terrariumbeurs op zondag 23 augustus

Plaats: Dienstencentrum De Schelpe

Elisabethlaan/Schelpenstraat, 20- 8400 Oostende

Open van 10 uur tot 16 uur Gratis inkom. Organisatie: Oostende Platy vzw.

3. Op 5 juni waren er 32 deelnemers voor het bezoek aan het maritiem wereldcentrum van de Unesco en het Vlaams Instituut voor de Zee Beide instellingen zijn gevestigd op de Wandelaarkaai te Oostende. Toespraken en inlichtingen werden gegeven over de werking van beide organisaties. Tussendoor werden we verrast met een receptie van taartjes, pralines, koffie, thee,wijn en fruitsap.

Onze beste dank aan Unesco en Vliz voor de boeiende uiteenzettingen en de warme ontvangst.

4. De geplande groepsreis naar Rotterdam op zaterdag 9 mei moest spijtig genoeg geannuleerd worden.. Er waren maar een twintigtal leden die hun naam opgaven voor deelname en de clubkas zou aldus circa 400 euro moeten toeleggen.

We stellen vast dat er minder belangstelling is voor de dagreisjes. Wie andere ideeën of betere heeft laat het ons weten.

5. In het Aquarium zijn mooie onderleggers over vissen en schelpen te bekommen. Het is een uitgave van onze Vriendenkring

Het boek " Dertig jaar Noordzeeaquarium" met veel foto's van zeevissen, en lagere zeediersoorten is er thans te verkrijgen voor 5 euro.

6. Jean Jacobsen is bezig met het opsporen van alle erfgoedschepen van België, die nog varen of op het droge liggen, gebruikt worden als museum of wat anders, zowel die van de zeevaart als die van de binnenvaart.